



# FESTIVALSKA NOVINE

58. FESTIVAL IGRANOG FILMA U PULI

6

ČETVRTAK 21. SRPNJA 2011.

## REKORDNA POSJEĆENOST ARENE

Partner Festivala



**Impressum Festivalskih novina**

Ravnateljica Festivala  
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj  
Zlatko Vidačković

Producentica  
Tanja Miličić

Poslovna tajnica  
Sanela Omanović

Voditelji popratnih programa  
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barać, Zvonimir Rumboldt, Dado Valentić

Produkcija zabavnog programa  
Sanela Omanović

Za nakladnika  
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija  
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina  
Goran Ivanišević

Redakcija:  
Janko Heidl (zamjenik urednika), Goran Ribarić, Iva Cikojević, Lucija Mulalić, Daniel Rafaelić

Službeni fotografi Festivala  
Danko Vučinović (voditelj foto službe), Slaven Radolović, Manuel Angelini, Matija Šćulac

Lektura  
Jelena Đukić

Grafička urednica  
Irena Musi

Prijelom  
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška  
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Voditelj marketinga  
Sandra Petrović Dishpalli

Urednik web stranica  
Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala  
Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra  
Ana Šimunović

Tisak  
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama dostupan je i na web adresi [www.pulafilmfestival.hr](http://www.pulafilmfestival.hr)

Nakladnik:  
Pula Film Festival  
Ušpon na Kaštel 2  
52100 Pula, Hrvatska  
tel: ++ 385 52 393 321; fax: ++ 385 52 393 320  
[www.pulafilmfestival.hr](http://www.pulafilmfestival.hr); [info@pulafilmfestival.hr](mailto:info@pulafilmfestival.hr)

**Gledatelji o filmu *Duh babe Ilonke***



**Tina Jelovac**

Film mi se veoma svidio, pogotovo to što je zajednica Roma prikazana s pozitivne strane. Film je vrlo zabavan, no možda malo predugo traje. Marin i Selma su, s obzirom na godine, odlično odglumili.



**Martina Mileta**

*Duh babe Ilonke* jedan je od onih filmova koji je namijenjen djeci, ali i stariji mogu ponešto naučiti iz njega. Ono što mi se svidjelo i više od same radnje način je na koji su prikazani romska kultura i običaji. Vjerujem da će mnoge predrasude, sveprisutne u našem društvu, biti razbijene nakog gledanja filma.



**Nancy Rosanda**

Nakon sto godina konačno sam pogledala dobar hrvatski film! Klinci su mi bili najbolji, odlično su odglumili uloge. Poanta priče jako je dobra, no na neki način i sakrivena iza dobrog humora, kojim film obiluje.



**Robert Šiljevinac**

Najviše su mi se svidjeli likovi djece, jer su veseli i spremni na avanturu od početka pa do samoga kraja. Ne boje se suočiti s nepoznatim, jako su znatiželjni i neustrašivi. Kraj filma, kad se cijela obitelj ponovno okupila, posebno me se dojmio, jer su pokazali da i u romskoj kulturi postoje nesuglasice u obitelji, ali i razumijevanje i sloga.



**Izabela Soldo**

U filmu mi se najviše svidio način na koji su prikazani problemi Roma i romske djece u našem društvu, koje bi se trebalo pokušati riješiti predrasuda koje ima prema njima. Najviše mi se svidio lik Zdenka i mislim da ga je Marin odlično odglumio.



*Lucija Mulalić*

**Ocjena publike za film *Duh babe Ilonke*: 4,42**

**Trenutni poredak**

1. *Koko i duhovi*: 4,78
2. *Fleke*: 4,52
3. *Lea i Darija*: 4,43
4. *Duh babe Ilonke*: 4,42
4. *Ćaća*: 3,37

## POGLED KROZ PUKOTINE

*Kotlovina* je bila zanimljivo i veselo snimanje, jer je ekipa dobrim dijelom sjedila oko stola, jela i tako se zabavljala. A ja sam to pokušavao snimiti kao dokumentarac.

razgovarao Janko Heidl

***Kotlovina* je posljednji dio neformalne trilogije koju ste nazvali *Pukotine*.**

U vrijeme rada na prethodnom filmu, *Tri priče o nespavanju*, zamislio sam kako bih htio napraviti trilogiju pod zajedničkim naslovom *Pukotine*. Ima ona Cesarićeva pjesma, „...pukotina ima svaki život kroz koje bližnji radoznalo zure motreći naše dane što se žure...“ Od tog zajedničkog naslova *Pukotine* mislio sam napraviti tri filma: jedan neka bude već snimljeni *Što je Iva snimila 21. listopada 2003.*, drugi *Tri priče o nespavanju*, a treći ću već smisliti. I tako sam nešto kasnije smislio *Kotlovinu*. Taj naslov *Kotlovina* – to je tako, i sve i ništa, ne možeš film o životu nazvati *Roštilj*.

**Lik koji glumi Anja Šovagović Despot zove se Žeža, a u *Što je Iva snimila 21. listopada 2003.* glumila je Željku. Je li to ista osoba?**

Anja je pročitala scenarij dok sam ga još pisao i pomogla mi je utoliko što sam trebao neko prezime koje vuče na Slavoniju. Tako sam došao do Perakice, jer mi je Anja sugerirala svoju tetu ili što već, koja se zove Perak. Anji se svidio scenarij i rekla je da bi glumila jer joj se sviđa kao vrsta filma. Iako sam u početku mislio da ću baš voditi računa o tome da ne upotrebljavam iste glumce jer su to tri razna filma, pomislio sam da ću već smisliti neki razlog zašto je ona u tom filmu. I tako sam napisao ulogu za nju i ispala je ova Žeža, koja se zove jednako kao Ivina. Željka, deset godina poslije.

**Nakon dugo vremena ponovno surađujete s Majom Filjak-Bilandžijom, koja Vam je montirala prve cjelovečernje filmove, *Živu istinu* i *Timona*, te sve ostalo što ste radili u prvih nekoliko godina karijere.**

Maja Filjak-Bilandžija sjajna je suradnica zato što s njom nikad ne vodim neke velike razgovore o tome kako staviti ovaj ili onaj kadar. Ona montira smisao. S njom mi je lijepo raditi jer imam dojam da ona razumije što ja to radim i kako bi to bilo najbolje uobličiti. Tako da sam je, nakon što je imala pauzu od dvadesetak godina tijekom kojih se nije bavila montažom, nego uredničkim

poslom u dječjem programu HTV-a, nazvao i rekao „Čuj, bi li ti htjela...?“ Ona je rekla da bi.

**Boris Buzančić, također Vaš čest suradnik iz sedamdesetih i osamdesetih, vrlo je duhovito odigrao ulogu Dida.**

Dogovarajući se s Borisom, rekao sam mu da je čovjek kojega glumi star, ali ne tako da se tresu i da ima sve ove vanjske znakove, nego često govori: „Da, da“, ali ne zato što se slaže s time što je netko rekao, nego da malo popuni razgovor. I Boris je od moje usputne ilustracije „da, da“ sagradio ulogu. Zato što je pametan glumac kojemu ne moraš puno tumačiti.

**Koliko je scenarij bio čvrst, a koliko se improviziralo?**

Snimali smo u Čučerju. Na tri smo tjedna unajmili vikendicu, koju su vlasnici upravo bili uredili, a mi smo dogradili kućicu gdje se vani sjedi za stolom. *Kotlovina* je bila zanimljivo i veselo snimanje, jer je ekipa dobrim dijelom sjedila oko stola, jela i tako se zabavljala. A ja sam to pokušavao snimiti kao dokumentarac. Mislim da je svaki film i bilježenje situacije na snimanju koja je možda i neplanirana, a utvaram si da sam uspio postići da se glumci u mom filmu više-manje ponašaju prirodno. Iako se možda tako ne čini, za ova zadnja tri filma – *Iva*, *Tri priče* i *Kotlovina* – dijalog je točno napisan. Nije puno toga bilo prepušteno improvizaciji. Naravno, glumci imaju određenu slobodu reći nešto na način koji im više odgovara, ali to nije improvizacija.



**Na Pulskom festivalu doživjeli ste prvi veliki uspjeh, sa svojim cjelovečernjim prvijencem *Živom istinom*.**

Da, to je bio događaj. Prvo smo se jedva uspjeli prijaviti, jer filmska kopija nije bila dovršena na vrijeme pa je Milan Šamec, koji je imenovan kao tehnički vođa tog filma, sjeo u auto i u Pulu odveo pet filmskih kutija na kojima je napisao *Živa istina*, a unutra je bio nekakav film bezveze, stara 35-ica. Tako je film predao u roku, zadnji dan. Mi smo pravu kopiju i dalje dovršavali u Ljubljani, a kad je nakon tri dana bila gotova, Šamec je ponovno sjeo u auto i odnio je u Pulu, gdje je zamijenio kutije s onima koje je već predao. Onda je film uvršten u program izvan konkurencije, ali je Božidarka Frait izvan pozicija nagrađena Zlatnom Arenom za najbolju žensku ulogu – to je sve poznato. Nakon toga u pravilnik Festivala unesena je klauzula po kojoj se ne može nagrađivati film koji nije u konkurenciji. To je vrlo blesava klauzula, ali donijeli su je. Uglavnom, film je dobio ogromnu reklamu, iako se nitko od nas tome nije nadao.

## Vrag se krije u detaljima

Razgovarala Janko Heidl

**Živite u Australiji, kamo ste otišli s četiri godine, i rijetko dolazite u Hrvatsku. Pretpostavljam da Vam nije bilo teško uživjeti se u ulogu Mimi, koja je također kao djevojčica otišla u Australiju i nakon nekoliko desetljeća prvi je put uhvatila priliku posjetiti obitelj u Hrvatskoj.**

S Tomislavom Radićem upoznala sam se prije četrnaest godina, kad je prikazivan moj prethodni hrvatski film, *Transatlantic* Mladena Jurana, i on je znao moju životnu priču, tako da me je, između ostaloga, angažirao i zbog toga. Lako je bilo utoliko što u filmu govorim hrvatski koliko ga znam, ne baš najbolje. Jer u Australiji govorim engleski, a ne hrvatski, kojega se sjećam jer sam na njemu razgovarala s djedom i bakom i roditeljima. Kao i moj lik iz filma, i ja sam odavna željela upoznati svoju obitelj u Hrvatskoj, ali iskustvo lika iz filma ipak se razlikuje od mogega, jer ona nije mogla slijediti svoju zvijezdu.

**Je li Mimi problematična osoba, kao što se u filmu može učiniti?**

Na neki način svi smo problematični. Karakteri se najbolje prepoznaju onda kada ne ide glatko. Mislim da Mimi nije iznimka, ali imala je život u kojem nije bila sretna i sad joj se možda prvi put otvorilo nešto lijepo. Odvažila se na nešto za što možda nikad prije nije imala priliku. Zanimljivo je kako se na vezu starije žene i mlađeg muškarca ne gleda blagonaklono, dok se na vezu starijeg muškarca s mlađom ženom gleda kao na nešto dosta normalno. Zanimljiv je i svojevrsan nesporazum, jer Mimina sestra Ana doživljava Jakova kao svog sina, mada on to nije i svi to znaju. Ipak, u toj obitelji ima puno ljubavi i problemi su neka vrsta ispita kroz koji će se vidjeti može li ona opstati. Mimi svoje sestre ne poznaje dobro, ali sve što se u filmu događa, događa se u jednom danu – sutradan će se možda bolje razumjeti. To je ljudska priča.

**Što se Vama sviđa u filmu?**

Mnogi se ljudi zasigurno mogu prepoznati. Puno ljudi ima nekoga tko živi vani, jer



broj Hrvata u dijaspori nije puno manji od broja Hrvata u Hrvatskoj. Film nudi presjek društva kroz malu grupu ljudi i snimljen je na zanimljiv način u stilu *cinéma vérité*. Vrlo je intenzivan i obiluje pojedinostima, malim životnim detaljima. Nijemci kažu: „Vrag se krije u detaljima“.

## Razgovor: Mirela Brekalo Popović, glumica u filmu *Kotlovina*



## Provale neočekivanih emocija

Razgovarao Janko Heidl

**Volite li kotlovinu?**

Da. Rade je moj muž i moj šogor, a ja samo jedem.

**Je li Vam draže glumiti ovakvu, recimo, posve običnu svakodnevnu osobu u manje-više običnim situacijama, kao što je Ana u *Kotlovini*, ili lik koji je u startu nešto izvan neposrednog životnog iskustva?**

Zanimljivo je i primamljivo i jedno i drugo. Iskustvo u ovom filmu bilo mi je prekrasno baš u tom smislu da nisam ništa morala pretjerano mijenjati i izmišljati jer mi je sve bilo poznato. To su neki životi koje i ja vodim i provodim. Drugo je narječje, drugi su odnosi i u tom smislu jest malen pomak. Uostalom, na filmu baš nisam puno glumila i nisam imala takvog iskustva da moram ostvariti neki posve drugi lik, mada mi je to poznato iz kazališta. Tomislav Radić bio je moj profesor na Akademiji, kod njega sam diplomirala, poznamo se niz godina i kad mi je ponudio ulogu, shvatila sam da ga je na to da me izabere vjerojatno potaknula moja pričljivost. Vjerojatno i fizionomija, jer Suzana Nikolić, Melita Jurišić i ja možemo proći kao seke. Ipak, žena koju glumim

drugačija je od mene, puna je straha i strepnje i prema svemu ima takav odnos. Ja sam pak posve pozitivna i otvorena i ne poznajem strah. Na kraju mi je bilo žao nje, jer teško je tako živjeti. S druge strane, i moj je otac bio gastarbajter pa sam poznavala taj segment odlaska i odnosa s onim tko je ostao. Tu sjetu.

**Ana se tijekom filma doima brižnom i suosjećajnom osobom, no na kraju iz nje izbije neočekivana provala negativnih osjećaja.**

Čini mi se da kod većine likova u *Kotlovini* u nekom trenutku izbije neka provala neočekivanih emocija. Ana potiskuje osjećaje i misli da se to ne vidi na van; mada se likovi oko nje prema njoj odnose kao prema osobi koja se boji, ona više na njih, a nije ni svjesna da to radi i da je zbog toga naporna. Ona šutke trpi, zato jer voli život.

**Kako biste preporučili *Kotlovinu*?**

Pogledajte ono što živimo, a da toga možda nismo ni svjesni. Pogledajte kako možda Vi djelujete ljudima oko sebe. Osvijestite neke stvari za koje možda niste znali da ih imate. Film mnogo toga pokazuje usput, pogledom, situacijom.

# ISKRENOST OSLOBAĐA

Najviše me zanima kako je erotika samo na površini, a kad se malo zaviri ispod, zapravo se otkriju međuljudski odnosi i ljudskost. 7 seX 7 zapravo je film o čovječnosti, a ne film o seksu

razgovarao Daniel Rafaelić

### Ideja za omnibus je nastala...

Nije to omnibus. Nemojmo upotrebljavati tu riječ.

### Kako nije?

Moj film svojom filmskom strukturom i filmskim jezikom tvori cjelinu, a ne omnibus. Omnibus je film koji radi više autora, zar ne?

### Može se na to i tako gledati. Relativno ste kasno odlučili da ćete ove godine imati film za Pulu?

Recesija je uzela maha, novaca nema pa se bude erotske strasti. Zapravo, inspiracija je krenula 2009. s idejom da radim erotske filmove, a kulminiralo je prošle godine kada sam pisala magisterij na temu *Eros na filmu: 'Poštar uvijek zvoni dva puta'* Boba Raffelsona te sam tada započela detaljnije proučavati aspekte filmske erotike.

### Što Vas zanima kod erotike na filmu? Zašto Vam je to važno?

Najviše me zanima kako je erotika samo na površini, a kad se malo zagrebe, zapravo se otkriju međuljudski odnosi i ljudskost. To je zapravo film o čovječnosti, a ne film o seksu.

### Zašto je našem miljeu tako važno da se žena bavi filmskom erotikom?

Mislim da ljude zanima vidjeti kako će to sve biti prikazano iz ženske vizure, jer sigurno misli kako neće biti toliko puno skidanja kao kod muškaraca. Možda je to i istina, ali u ovom filmu htjela sam napraviti zaokret, a mislim da smo to i uspjeli. U mom filmu žene su postali muškarci, a muškarci ono što inače zovemo objektima.

### Vrlo mi je zanimljiva stvar da se već sad priča da režirate tzv. muškom rukom...

Da, to sam već čula. Vjerojatno u sebi imam dvije polutke – mušku i žensku. Kako na Oprah showu kažu „*Get in touch with your feminine side*“, tako je kod mene „*in touch with my masculine side*“.

### Koliko je Vaš film važan za naše društvo u ovom trenutku? Naime, većina ljudi koja će večeras završiti u krevetu sa svojim

### partneri(ca)ma kao da još uvijek ima problem vidjeti seks na filmu.

Ovdje mene zanima definirati što su to eksplicitne scene seksa. Što je to?

### Što je za Vas eksplicitno u seksu?

Ako ljudi misle na penetraciju, toga nema u mom filmu. Jer moj je film erotski, a ne pornografski. U prvoj priči mog filma jasno se definiralo što je erotika, a što pornografija. Meni osobno erotika može biti i šetanje žene u bijeloj haljini, golih nogu po travi.

### A društveni kontekst? Zbog čega u hrvatskom filmu ima tako malo erotike?

Mislim da je jako teško režirati erotske scene. Treba jako puno pripreme. A kad snimaš svega tridesetak dana uz nikakav budžet, to može biti zahtjevno.

### Kako su se glumci oslobađali?

Probe su bile jako važne. Na njima su se oslobodili, tako da se čak jedna od glavnih glumica, Mia Biondić, u pauzama šetkala u toplesu po setu – dok je stizao catering.

### Koji je Vaš pristup radu s glumcima?

Treba biti iskren u pristupu. Uvijek reći što se očekuje od lika. Ako npr. u scenariju stoji „Lada skida body i počinje ljubiti Steline grudi“, onda se to treba napraviti. Znam za neke slučajeve izmotavanja, ali mi to, srećom, nismo imali. Ljudi su odmah shvatili – „aha, sviđa mi se scenarij“, „aha to je takva scena“, „aha nemate love“, „aha to ću napraviti jer mi se sviđa“. To je vrhunac profesionalizma. Sve što je pisalo u scenariju dobila sam od svoje ekipe, tako da sam jako zadovoljna njima.

### Igraju li porniči ikakvu ulogu u Vašem životu?

Ne. Baš i ne.



### Zašto?

Dosadni su. Nema dramaturgije. Nema radnje.

### Biste li sami režirali pornič?

Kod nas ne postoji porno industrija, tako da svi u startu kažemo ne. Ali nikad se ne zna. Ako dođe neka super lova... razmislila bih. Konačno, ja sam završila filmsku režiju, a to uključuje sve – i spotove i reklame i sapunice i porniče.

### Koliko Vaš film može danas rezonirati kod kino gledatelja?

Filmska publika kod nas je vrlo čudna i nepredvidljiva. Neki mi kažu da film može postati kino hit... vidjet ćemo. Kad sam zadnji put gledala Almodóvara, u kinu nas je bilo šestoro. Mislim da ljudi uopće više ne odlaze u kino. Nekoliko njih već me pitalo gdje mogu skinuti moj 7 seX 7. Nigdje! Dođite u kino!



## Glumačka hrabrost

Glumci i redateljica filma 7 seX 7

**Umjetnost mora pomicati granice, mora izazivati reakcije, mora provocirati, educirati. Ono gdje ja vidim smisao umjetnosti trenutak je kad pogledate dobru predstavu ili dobar film i izađete van i imate osjećaj da ste nešto jako važno naučili, a ne znate što. No, život dobije svoju puninu**

Razgovarao Daniel Rafaelić

**Koliko je za Vas kao glumice u ovom filmu bila važna koreografija scena?**

J.P. Volim tako raditi. Čak sam malo izivcirala ekipu filma tražeći dodatne probe. Jer, kad je tako zahtjevna koreografija, vrlo je važno da ti pokreti uđu u tijelo, da ni u jednom trenutku ne moraš razmišljati. Isto je i s tekstom – moram ga savršeno znati, jer tek onda mogu ući u kreaciju. Jer ako razmišljaš – koja je ovo rečenica, koji je ovo pokret, ne

možeš stvarati. Pogotovo kad se radi o filmu u jednom kadru...

M.L. Koreografija je bila užasno bitna. Mi smo tjedan dana prije početka snimanja radili koreografiju, u koju smo trebali uključiti i kamermana i tonca i asistenticu režije, koja je išla okolo s monitorom. Sve je to trebalo koreografirati da bi ispalo tako kako jest.

**Što vaši segmenti filma govori o stanju u našem društvu?**

J.P. Pa meni je upravo to bila motivacija za pristanak na ulogu. Moj je lik površna, dekadentna osoba koja se puni vanjskim stvarima. Iz toga ona odlazi u stilizaciju, *brije* na retro, i uopće na slike, a unutra je prazna. Mislim da je to sve više i više slučaj. Živimo u takvom vremenu da smo postali površni. Sve više mi se čini da ljudi više nisu sposobni voljeti osobu – voli se slika. Mislim da živimo u najgorem vremenu. Zovem to sumrakom civilizacije. Kada jedna društvena uređenost dođe do svoje devijacije. Sada mi živimo devijaciju kapitalizma.

M.L. Meni je ovo treći film koji radim s Irenom, ali prvi da radimo u jednom kadru.

Jako je volim i kad me zvala za ovaj film, nisam ni trebao čitati scenarij – odmah sam pristao jer imam potpunopovjerenja u nju.

**Koliko je važna glumačka hrabrost u ovom filmu?**

J.P. Mislim da je važna. Umjetnost mora pomicati granice, mora izazivati reakcije, mora provocirati, educirati. Ono gdje ja vidim smisao umjetnosti trenutak je kad pogledate dobru predstavu ili dobar film i izađete van i imate osjećaj da ste nešto jako važno naučili, a ne znate što. No, život dobije svoju puninu. Zato mislim da se moram usuditi, što nije uvijek lako. Kako smo malo tržište i dosta smo tipizirani, rijetko mi se događa da mi netko nudi taj tip uloge. Htjela sam pomaknuti svoje granice.

M.L. Ne znam radi li se ovdje o glumačkoj hrabrosti ili ne. Nisam trebao biti nešto posebno hrabar da bih to napravio. Puno mi je veća hrabrost bila potrebna kad sam, npr. u kazalištu, morao pred živim ljudima doslovno tući ženu – bez lažnih udaraca. Za mene je to bio puno veći stres i puno veća hrabrost. Kad se radi ovakva priča, kada se ulazi u eros, zbog svih tih tehničkih stvari taj ulazak zapravo uopće ne osjetiš.

## Konferencija za novinare: Ekipa filma *Kotlovina*

# RUČAK KOJI SE DUGO KUHA

Na konferenciji za novinare predstavljena je ekipa filma *Kotlovina*, ljubavno-obiteljske drame redatelja Tomislava Radića. Svoj je film redatelj opisao kao ručak koji se dugo kuhao i objasnio je kako misli da je naslovom filma najbolje pokrio ono što čini obiteljski život u Hrvatskoj. Taj je život bučan pa se tako hrvatska obitelj koja zajedno ruča i voli i mrzi, podvaljuje si, smije se, više...

Priča je filma *Kotlovina* kao različite vrste mesa, koje se krčka i peče na takvoj vrsti obiteljskih skupova. Scene u kojima svi razgovaraju u isto vrijeme nisu se morale puno puta ponavljati, objasnio je, jer od početka je ideja filma s takvim razgovorima bila jasna. Glavna priprema za film bila je omogućiti svim glumcima vlastiti mikrofon, kako bi se svi dijalozi uspjeli snimiti sa što manje smetnji. Za kraj redatelj je naglasio kako je najvažnija stvar za film – kako će ga publika prihvatiti.

Glumica Melita Jurišić, koja se s četiri godine s obitelji iz Hrvatske preselila u Australiju, naglasila je kako joj je drago što joj je bilo omogućeno da govori hrvatski kao što ga govori i u privatnom životu. Tomislav Radić ispričao je da je poznanstvo s Melitom na filmu *Transatlantic* na neki način dovelo do filma *Kotlovina*. Melita se u *Transatlanticu* trudila tekst čitati na naučeni način



i bez naglaske, što u *Kotlovini* nije bilo potrebno. Radić je zatim naglasio da mu je bilo bitno da se glumi bez laži, odnosno da se govori iz duše te da smatra da je za ovaj film uspio skupiti ljude koji su upravo to i učinili.

Glumica Mirela Brekalo Popović zatim je ukratko rekla da bi se pripremom za takav film mogao smatrati cijeli naš život. Istaknula je kako je u scenama divno bilo vidjeti ispreplitanje odnosa i sudbina ljudi iz različitih geografskih podneblja, koji su sebe, svoje osobnosti i svoj govor donijeli

na zajednički ručak.

Mlada glumica Tena Tadić, kojoj je ovo bilo prvo glumačko iskustvo, rekla je kako je, usprkos strahu na prvom danu snimanja, sve proteklo jako lijepo i opušteno, a izjavila je i da je mnogo naučila od redatelja i drugih glumaca.

Na samom kraju konferencije ekipa se prisjetila snimatelja Vedrana Šamanovića, koji je preminuo 2009. godine. Opisali su ga kao uvijek nasmijanog i šaljivog dobrog duha ekipe.

Lucija Mulalić

## Konferencija za novinare: Ekipa filma *7 seX 7*

# LJUBAV I REPETICIJE

Na konferenciji za novinare predstavila se ekipa filma *7 seX 7*, redateljice, scenaristice i producentice Irene Škorić. Riječ je o erotskoj humornoj drami od sedam priča snimljenih u po jednom kadru, koja je nastajala godinu dana u vrlo skromnim uvjetima, a novčani su problemi u nekoliko navrata prekinuli snimanje. Redateljica se našalila kako je oborila rekord u Hrvatskoj s filmom koji ima najmanju financijsku podršku države od 1991. godine, a prikazan je u Puli. Kristijan Ugrina izjavio je kako se ne treba zamarati oko novaca, jer su svi odlučili volonterski sudjelovati. Napomenuo je kako su vjerovali u projekt i nadaju se odličnom uspjehu.

Glumci Jelena Perčin i Robert Kurbaša naglasili su kako je snimanje bilo iznimno naporno, ali i edukativno. Kurbaša se našalio kako je bio ugrožen između dvije žene u krevetu te kako nema takvih iskustava u privatnom životu. Filmskom paru, Juri Radniću i Marinku Lešu, poljubac nije predstavljao problem, nego ih je izmorilo više od dvadeset repeticija. Probe za njihov segment trajale su svega tjedan dana. Iako se nisu prije toga poznavali, odmah su kliknuli pa im ništa nije predstavljalo problem. Istaknuli su kako im je rad s Irenom Škorić bio velik užitak, a prisjetili su se i odlične atmosfere na snimanju.



Glumicama Mii Biondić, Csilli Barath Bastaić i Petri Težak partneri nisu stigli doći na novinarsku konferenciju - pa su se našalile kako je to ipak više ženski film. Srpska glumica Jelena Jokić prije snimanja nije poznavala redateljicu, nego su komunicirale međusobno preko zajedničkog prijatelja i sveprisutnog Facebooka. Irena Škorić poslala joj je scenarij, koji ju je oduševio, kako zbog tematike, tako i zbog svoje komičnosti.

Direktor fotografije Darko Herić na kraju je istaknuo kako se i on sam osjećao kao treći glumac u svim scenama, budući da je zbog kamere iz ruke stalno plesao oko glumaca. Redateljica je naglasila da je i htjela da kamera bude podređena glumcima, a ne kako često biva – da su glumci podređeni njoj.

Goran Ribarić



U očekivanju Harryja Pottera



Pred Arenom



Tražila se karta više







Radio Cabaret u Circolu



pula festival  
film

FILM  
POD  
ZVIJEZDAMA

PONOSNI SPONZOR PULA FILM FESTIVALA

**AUTO WILL**



Vaš ovlašteni Opel partner u Istri.

Wir leben Autos.

Ključevima novog Opela otključat ćete vrata Istre, stisnut ćete gas i nećete stati dok ne pripitomite sve ceste i natjerate ih da pređu u ritmu motora vašeg novog Opela. Uz vas će biti Auto Will, Vaš ovlašteni Opel partner u Istri. Naši prodajni saloni i servisi u Puli, Zagrebu, Vinkovcima i Vukovaru, najveći lager vozila spremnih za isporuku odmah i čak 41 godina iskustva jamstvo su za vaš najsretniji sretan put.

**Auto Will Pula** - jedini ovlašteni Opel partner u Istri

Pula, Dukićeva 2  
tel. (052) 500 450  
[www.autowill.hr](http://www.autowill.hr)

# ISPOD POVRŠINE RATNOG FILMA

Kad svaki iole ratni film zagrebe ispod, njegova je bit da ti poslije njega bude na neki način zlo, da te opali opasno i ako si već bio zaveden (ratnom ideologijom), da si pljusneš u lice i kažeš – bio sam budala.

razgovarala Iva Cikojević

Jedna od konferencija za novinare petog festivalskog dana ugostila je malu, ali jaku ekipu psihološkog trilera *Neprijatelj*, uvrštenog u Sekciju manjinskih koprodukcija Nacionalnog programa. Okupljenima su film predstavili Dejan Zečević te producentica Nikola Vučetić-Zečević, glumac Aleksandar Stojković i koproducent Damir Terešak. Tim smo povodom porazgovarali sa srpskim redateljem Dejanom Zečevićem

**Prošle su godine otkad je scenarij za ovaj film dospio u Vaše ruke, od prvog čitanja do odluke idemo to snimiti.**

Prošlo je gotovo desetljeće od mog prvog susreta s tim scenarijem. Zavolio sam ga odmah kad sam ga pročitao 1999. godine. U međuvremenu sam snimao druge filmove, no nisam prestao razmišljati o njemu. Ponajprije me privukao u toj priči jedan ponešto drukčiji i osvješteniji pristup naspram posve realističnog i uobičajenog pogleda na tu našu mračnu nedavnu povijest. Drugi je korak bilo moje nastojanje da iz nje višestruko, duboko i još dublje, iščepkrkam suštinske razloge te jedne strašne, a istodobno i apsurdne i sulude stvari kao što je rat.

**Je li iskra inicijative potekla od Vašeg iskustva naše bliske povijesti zahvaćene ratnim vihorom? Kroz film se iščitava Vaš glas da Vas se rat tiče i kao čovjeka i kao autora...**

Film je, naravno, rezultat mojih osobnih redateljskih preokupacija. Kako nisam od onih koji idu u kino da bi vidjeli prekopiranu realnost, nego neku njenu drukčiju perspektivu, to ostavlja traga i u mom radu. Iako nisam sudjelovao u tom povijesnom događaju, živio sam život vrlo blizu svega. U *Neprijatelju* je upravo to bio idejni okidač - odgovoriti kako se ljudi dovedu u situaciju da udare jedni u druge, a do tek časa prije bili su vrlo bliski i živjeli u skladu.

**Poznata je izreka da je svaki dobar ratni film u svojoj biti antiratni. Čini nam se da je i Vaš**

***Neprijatelj* na tom tragu, kao i prisutan žanrovski balans između trilera i psihološke drame...**

Da, slažem se više-manje. Kad svaki iole ratni film zagrebe ispod, njegova je bit da ti poslije njega bude na neki način zlo, da te opali opasno i ako si već bio zaveden (ratnom ideologijom), da si pljusneš u lice i kažeš – bio sam budala. *Neprijatelj* je sve samo ne ratni film, kao autor ga ne bih nipošto tako okarakterizirao. Mislim da on funkcionira i kao triler i kao psihološka drama. Iznimno me veselio otvoren manevarski prostor eksperimentiranja sa žanrovima, koji ipak na kraju završava u sinergiji cjeline.

**Film obilježava jedan lokalitet, velika grupa ljudi i osobito intimistička atmosfera, kojoj dajete velik značaj i u koju je zamotana cijela priča. Zasiurno nimalo slučajna kombinacija.**

Mogao bih slobodno reći da moj redateljski potpis podrazumijeva intenzivno, gotovo opsesivno bavljenje atmosferom, jer mi ona omogućuje da iz najdubljeg i najskrivnijeg izvučem na površinu što više. To je jedan od mojih najjačih stvaralačkih poriva. Stoga se puno računa polagalo na nju, od cijelog tima zaduženog za posebne efekte do razrade do najsitnijeg detalja i scenografije te kuće. Na neki sam način *zatvorio* cijelu ekipu na planinu Gola planina, gdje smo izgradili svoje poslovno gnijezdo i gdje smo svi stalno bili nerazdvojni, kao sijamski blizanci. Jedan je od mojih redateljskih impulsa to da me nevjerojatno privlači filmska situacija gomile ljudi na jednom jedinom mjestu. U *Neprijatelju* se sve poklopilo.

**Kako i samo ime sugerira, *Neprijatelj* se propituje o neprijateljskim stranama... No, neprijatelja tu ustvari ni nema. Posebnu funkciju tu ima lik demona koji je unio posvemašnju pomutnju...**



Da, taj je lik i imao najveću genezu u scenariju. On je stigao zvesti i zbuniti sve, kao svojevrsno ogledalo onoga što vidimo u sebi i drugima. Stoga je lišen identiteta, jer je važno tko su oni sami, dok je on tu tek metafora i pokretač njihovih subjektivnih stanja i ima već i sad od gledatelja različite interpretacije, kao zakopavanja vlastite savjesti. Da, istina je. Sa svih strana neprijatelji, a neprijatelja nema. Osim možda njih samih sebi, i to u tragovima.

**Nakon velikog hita *Četvrti čovek*, klasičnog trilera bližeg širim masama, *Neprijatelj* je ipak hermetičniji, s manjom dozom komunikacije prema publici... No, prve reakcije su izrazito pozitivne. Kakvu mu budućnost predviđate?**

Prije svega želim da moji filmovi budu zanimljivi, i to posebno publici. Svjestan sam da kad ugledaju već uniforme iz *Neprijatelja*, zbog svojevrsne zasićenosti tom tematikom to postaje određeni minus. Polazim od sebe - nisam ljubitelj ni glupih, a zabavnih filmova, kao ni pametnih, a dosadnih. Stoga se i bavim ovim poslom, uvijek iznova pokušavajući da se to dvoje sretne na pola puta. U današnje vrijeme vrsta između je izumrla. Sve je ili puka zabava ili art za *odabrane*. Vrlo mi je bitno bilo da pogodim tu sredinu. Vjerujem da će put *Neprijatelja* do publike biti dulji, no polako, ali sigurno do ljudi do kojih treba stići. Zato će onda imati dulji vijek trajanja.



ZNAM SVE O FILMU!  
**FILMSKI.NET**



*Photograph by William Claxton / Courtesy Demost Photo Management, L.L.C.  
Steve McQueen™ Licensed by Chadwick McQueen and The Terry McQueen Testamentary Trust, Represented by GreenLight.*



## Sjećanja ostaju

Ovogodišnji je dobitnik nagrade *Marijan Rotar* dnevni list *Glas Istre*. Na konferenciji za novinare ravnateljica festivala Zdenka Višković-Vukić predstavila je Matiju Čurića, filmskog kritičara, te Ranka Borovečkog, glavnog urednika *Glasa Istre*, koji će u subotu primiti nagradu. Nagrada *Marijan Rotar* dodjeljuje se pojedincima i institucijama koje su svojim idejama i djelima spojile Pulu i film. Marijan Rotar pokrenuo je prvi filmski festival u Puli 1953, a *Glas Istre* to je iste godine i popratio. Ravnateljica Festivala opisala je *Glas Istre* kao najtiražniji i najčitaniji dnevnik u Puli i Istri, a objavila je i kako će se izvori i arhiv *Glasa Istre* iskoristiti za knjigu o Festivalu, koja će izaći na 60. obljetnicu Festivala. Zahvalila je svim novinarima, fotografima, urednicima koji su dugi niz godina ispisivali stotine članaka vezanih uz Festival.

Zahvaljujući u ime *Glasa Istre*, glavni urednik Ranko Borovečki izrazio je zadovoljstvo činjenicom da je upravo u ovom trenutku on na čelu lista koji prima ovu nagradu. Filmski festival i *Glas Istre* oduvijek su bili



dobri partneri. *Glas Istre* tijekom godina postao je svojevrsna arhiva Filmskog festivala i stoga mu je drago da će poslužiti kao koristan izvor za knjigu o njemu. „Festivali prolaze dok sjećanja ostaju, a ona su u *Glasu Istre* i zabilježena na papiru.“, rekao je Borovečki. Naglasio je još i kako se, nakon krize u devedesetima, interes za Festival vraća, što se može vidjeti iz pune Arene. Nakon što je prošle godine nagradu dobila publika, Borovečki je istaknuo kako ovogodišnja odluka da nagradu dobije *Glas Istre* najbliže dočarava ideju povezanosti publike i Festivala.

Matija Čurić, filmski kritičar *Glasa Istre*, prisjetio se kako su se, od samih početaka Festivala, ocjene i kritike filmova s nestrpljenjem iščekivale u novim brojevima *Glasa Istre*. Nabrojao je niz imena novinara i fotoreportera koji su svoje karijere započeli radeći u *Glasu Istre* i festivalskom biltenu i bili sudionici i poveznice *Glasa Istre* i Filmskog festivala. Na samom kraju podsjetio je prisutne na činjenicu da 2013. godine Filmski festival slavi šezdeseti rođendan, *Glas Istre* sedamdeseti, a njemu osobno to će biti punih trideset godina kako prati Festival igranog filma u Puli.

Lucija Mulalić

## Razgovor Ljiljana Bogojević glumica u filmovima *Duh babe Ilonke* i *Fleke*

### Draž malih rola

Razgovarao Iva Cikojević

**Na ovogodišnjem Festivalu pojavljujete se u dvjema epizodnim ulogama; sluškinja ste u *Flekama* Alda Tardožzija, a učiteljica u *Duhu babe Ilonke* Tomislava Žaje.**

Uvijek me dopadnu manje uloge, no to mi i odgovara. Budući da sam i profesionalno i privatno vezana uz Varaždin, ni jedno ni drugo onda ne pati. Uz to, samohrana sam majka troje djece i volim im biti blizu. Karijera je važna, no obitelj je prioritet. Naravno, nije da ne bih voljela i neku veliku ulogu. Uloga sluškinje je uistinu sporedna pa kad me redatelj nazvao, začudila sam se. Lijepo je da tako promišlja podjelu ulogu. Ako želi da dođem iz drugog grada zbog tako male epizode, to je dovoljan znak da prihvatim. Najtoplije pozdravljam povratak dječjih filmova, u posljednje vrijeme nepravredno zapostavljenih. U *Duhu babe Ilonke* sam profesionalna, no otkočena učiteljica. Dok smo snimali, inzistirala sam da ona nema gafova, da se pokaže uzorom djeci, a ponajprije da Manuša u nju može imati potpuno povjerenje.

**Angažman u filmu *Fleke* prošao je bez ikakve novčane naknade. Umjetnost prije svega kao Vaš osobni i profesionalni izbor ili sve u duhu recesije?**

Moram priznati da je nakon nekoliko plodonosnih godina lanijska bila izrazito sušna. No, prihvatila sam to kao trenutak u životu koji će proći. Najvažnije je stvarati, bez obzira na sve. Bila sam zatečena Aldovom ponudom, ali znam da je film *skup sport* i kad sam osjetila njihovu energiju i ljubav, rekla sam sebi *fućkaš profit*, idemo raditi *punim plućima*. Uvijek ću pamtititi trenutak kad je na moju adresu stigao ugovor potpisan na jednu kunu. U prvi čas pomislila sam da je šala. (smijeh)

**Vaša karijera obiluje upečatljivim glumačkim minijaturama.**

Nije to nužno pravilo, no manje uloge imaju svoju posebnu draž i, ako je tekst na razini, onda su izrazito zahvalne. Iako možda na svoju štetu, priznajem da sam često bila glumica iz *druge ruke*, dobila sam uloge koje netko nije želio ili nije mogao igrati.

**Majčinske su uloge bliske Vašem senzibilitetu, što i redatelji nanjuše, no nedavno ste u kazališnoj *Brezi* bravurozno utjelovili okorjelu zlicu...**



Da, majčinske mi uloge uistinu najbolje leže. To je moj fah. No, kod Labudanove majke prva mi je pomisao bila *zašto baš ja*, no naposljetku sam željela da se vidi to lice zla, kojeg, nažalost, danas ima na svakom koraku. Kad se gledateljima podastre ta ružna slika, možda neki požele metamorfozirati u nešto bolje.



# Hotels in Pula & Medulin

Sponsor of  
Pula Film Festival



pula+

Medulin

**ARENA**  
TURIST

HOTELS | RESORT | CAMPSITES

+385 52 529 400

## Book Your Holiday Online

booking@arenaturist.com

www.arenaturist.com

# DANAS NA PROGRAMU

## KORAK PO KORAK

**Arena, 21,30**

Kako bi bila bliže sinu koji je dragovoljac u Domovinskom ratu 1991, Vjera Kralj ostaje u obiteljskom domu koji je na samoj liniji obrane Osijeka...

U filmu Biljane Čakić Veselić glume Ksenija Marinković, Nenad Cvetko, Hrvoje Perc, Vera Zima, Darko Milas...



## MRAK

**Arena, 23,30**

Taksist Frane živi u zajedničkom kućanstvu sa sestrom i njezinim mužem. Događaji koji će se zbiti u noći ljetnog solsticija uzdrmat će njegov život...

U filmu Dana Okija glume Goran Marković, Vanda Boban, Matea Elezović, Andrea Mladinić...



## TROFEJNA ŽENA

**Kino Valli, 15,00**

Kada vlasnika tvornice štrajkaši zarobe, kormilo tvrtke uspješno preuzme njegova dotad nevidljiva trofejna žena...

U filmu Françoisa Ozona glume Catherine Deneuve, Gérard Depardieu, Fabrice Luchini.



## KUĆNA POMOĆNICA

**Kino Valli, 17,00**

U vilu biznismena i njegove trudne žene stiže mlada kućna pomoćnica koja odmah zaokupi pažnju svog poslodavca...

U filmu Ima Sang-soo glume Do-yeon Jeon, Jung-Jae Lee, Seo Woo.



## MAX SCHMELING

**Kino Valli, 19,00**

Svjetskog boksačkog šampiona Maxa Schmelinga nacisti žele iskoristiti kao simbol snage njemačke nacije...

U filmu Uwe Bolla glume Henry Maske, Heino Ferch, Susanne Wuest.



## MAJKE

**Kino Valli, 21,30**

Triptih priča iz Makedonije, dvije igranofilmske i jedna dokumentarna, jer „stvarnost je ponekad čudnija od mašte“...

U filmu Milča Mančevskoga glume Ana Stojanovska, Vladimir Jacev.



# DANAS NA FESTIVALU

**ČETVRTAK, 21. srpnja 2011.**

**9,15 Kino Valli**

projekcija za novinare i akreditirane  
*Korak po korak*, 105'; B. Č. Veselić

**11,10 Kino Valli**

projekcija za novinare i akreditirane  
*Mrak*, 81'; Dan Oki

**Circolo**

Festivalske konferencije za novinare  
**12,45** ekipa *Korak po Korak*  
**13,15** ekipa *Mrak*  
**14,15** Božidarka Frait - nagrada  
*Vladimir Nazor*

**15,00 Kino Valli**

*Trofejna žena*, 103'; F. Ozon

**17,00 Kino Valli**

*Kućna pomoćnica*, 106'; I. Sang-soo

**19,00 Kino Valli**

Manjinske koprodukcije  
*Max Schmeling*, 123'; U. Boll

**19,30 Stara tiskara**

Izložba Blow up

**20,00 Kino Valli**

*DHF*, 49'

**21,30 Kino Valli**

Kratki film  
*Noć za dvoje*, 20'; F. Mojzeš  
Međunarodni program Europolis  
*Majke*, 123'; M. Mančevski

**21,30 Portarata**

Slon 2, kratki europski animirani filmovi  
za djecu

**21,30 Forum**

Solarno kino

**21,30 Arena**

*Korak po korak*, 105'; B. Č. Veselić

**23,30 Arena**

*Mrak*, 81'; Dan Oki

**23,30 Circolo**

Beatles Revival Band